

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200521
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:7020200521.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Martina Tisa a JUDr. Michala Matulníka, PhD., v právnej veci žalobcu: N. Š. K., narodený XX. N. XXXX, bytom v G., Š.M. č. XXX/XX, právne zast.: JUDr. Mariánom Havrilom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Nám. Slobody č. 13, proti žalovanému: Úrad hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, so sídlom v Bratislave, Ružinovská č. 1/B, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 13. mája 2020, číslo SPOU-PO-PK-38/2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach zo 17. októbra 2024, č. k. KE-8S/117/2020-122, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

1. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom zo 17. októbra 2024, č. k. KE-8S/117/2020-122, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13. mája 2020, číslo SPOU-PO-PK-38/2020, ktorým tento podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - disciplinárny rozkaz zo 14. januára 2020, číslo 1, ktorým bolo žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona, ktorého sa žalobca dopustil tým, že ako veliteľ mobilnej zásahovej jednotky Policajného zboru (ďalej len „MZJ PZ“) nesplnil úlohu „Aktualizovať prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy)“, ktorá mu bola uložená na služobnej porade riaditeľa RHCP G., ÚHCP P PZ, konanej dňa 25. januára 2019 s termínom plnenia do 15. marca 2019 a opakovane uloženej na služobnej porade riaditeľa RHCP G., ÚHCP P PZ, konanej dňa 02. apríla 2019, s predĺženým termínom plnenia do 30. apríla 2019, okrem toho, že neaktualizoval prehľad o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (Školiace preukazy) na každého policajta zvlášť, nezabezpečil ani jeho aktualizáciu podriadeným policajtom, čím sa dopustil porušenia základných povinností policajta podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. a svojím konaním tak vedome spôsobil neúplnosť podkladov za oblasť vzdelávania MZJ PZ pred opakovaným schengenským hodnotením Slovenskej republiky, ako aj zvýšenie rizika hodnotenia oblasti vzdelávania v rámci RHCP G., ÚHCP P PZ.

2. Správny súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného preskúmal v intenciách § 47, § 48 ods. 3 písm. a/, b/ a h/, § 50, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 56 ods. 1,2, § 57, § 238 ods. 1,2,4, § 241 ods. 1-3, § 266 ods. 1,2 zákona č. 73/1998 Z.z. a v režime stanovenom Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru o zákonnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia. Disciplinárny rozkaz spĺňal všetky zákonom stanovené náležitosti. Porušenie povinnosti obsiahnuté v disciplinárnom rozkaze považoval za dostatočne špecifikované, aby nebolo zameniteľné s iným konaním. Na služobných poradách riaditeľstva konaných dňa 25. januára 2019 a 02. apríla 2019, na ktorých bol žalobca prítomný, bola služobne nadriadeným preukázateľne uložená úloha v znení „aktualizovať prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy)“ s presne určeným termínom plnenia úlohy, respektíve predĺženým termínom plnenia; oboznámenie žalobcu so zápsmi z porad bolo nespochybniteľne preukázané aj prostredníctvom elektronického systému žalobcu, ktorý zaznamenal presný čas oboznámenia sa žalobcu s internými registratúrnymi záznamami. Žalobca mal mať titulom svojej funkcie preukázateľne vedomosť, že v presne určených časových obdobiach sa vykonávajú kontroly príslušných útvarov pri schengenských hodnoteniach pozemnej hranice do schengenského priestoru. Platná právna úprava neobsahuje definíciu pojmu „školiaci preukaz“ a ostatných v predmetnom prípade relevantných pojmov, avšak bolo potrebné vychádzať z kontextu pojmov a dlhodobej aplikačnej praxe, keďže predmetný prehľad bol dlhodobo vedený príslušnými osobami, a výklad pojmov súvisiacich so služobnými úlohami nikdy nebol sporný, nejasný. O tom svedčila aj skutočnosť, že úlohy boli kompetentnými funkcionármi, respektíve nimi poverenými osobami opakovane plnené. V prípade pochybností žalobca mohol stále požiadať o výklad znenia služobnej úlohy, čo však preukázateľne neučinil. K námietke ohľadom nezákonného postavenia C.. V.. B. a nezákonnosti ním vykonanej kontroly, ktorá bola podkladom pre disciplinárne konanie, správny súd uviedol, že C.. V.. B. bol oprávnený na výkon práv a povinností vyplývajúcich mu z funkcie veliteľa MZJ PZ, vrátane kontrolnej činnosti súvisiacej s plnením predmetných úloh uložených nadriadeným orgánom; v administratívnom konaní a ani v konaní pred súdom nebola predložená, respektíve označená listina, ktorá by uvedenú skutočnosť spochybňovala. Námietku účelovosti konania výhradne voči žalobcovi s tým, že úlohu aktualizovať školiace preukazy nespĺnili aj iné osoby, pričom disciplinárne konanie bolo začaté len voči žalobcovi, súd vyhodnotil ako nesúvisiacu s napadnutými rozhodnutiami správnych orgánov vo vzťahu k žalobcovi, išlo o individuálne správne akty a navyše žalobca ako jediný z radiacich funkcionárov zadanú úlohu vôbec nespĺnil. K namietanému porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania súd uviedol, že ak je žalobca toho názoru, že bol takto dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa domáhať svojich práv na súde v súlade so zákonom č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov. K námietke, že prehľad o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ na základe výzvy riaditeľa RHCP G., ktorá bola žalobcovi doručená dňa 24. októbra 2019, nepredložil z dôvodu, že riaditeľ si musel byť vedomý skutočnosti, že v prípade držby požadovaných informácií by porušil právne predpisy, správny súd uviedol, že zo žiadosti vyplývalo nepochybne, že žalobca mal možnosť buď predložiť evidenciu alebo označiť osobu, ktorá bola poverená vedením a aktualizáciou prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (školiacich preukazov), ale takto neučinil. Mal možnosť preukázať splnenie úlohy aj prostredníctvom, respektíve v súčinnosti s jeho nástupcom C.. B., prípadne mohol požiadať o sprístupnenie potrebných podkladov nachádzajúcich sa v služobnom počítači C.. B.. K žalobcom namietanej nezákonnosti vedenia príslušnej evidencie bývalým zástupcom žalobcu C.. V.. V.U. súd uviedol, že po tom, čo sa žalobca stal jeho nadriadeným, bol v rámci kontrolnej činnosti zodpovedný za odovzdanie a prevzatie príslušnej agendy a určenie novej zodpovednej osoby za jej vedenie. C.. V.. V. preukázateľne viedol túto evidenciu do roku 2015 a v tomto prípade išlo o obdobie po roku 2015 (2016 až 2019). Žalobca v prípade dôkladného prebratia agendy, by mal vedomosť o vedení prehľadu v elektronickej podobe v služobnom počítači a mohol tak niekoho poveriť, aby ju ďalej viedol. Žalobcom namietané úradné záznamy, ktoré boli zabezpečené v predmetnom disciplinárnom konaní ako dôkazy, obsahovali všetky náležitosti v zmysle Prílohy č. 7 NMV SR č. 98/2016, t.j. sú opatrené odtlačkom príslušnej úradnej pečiatky s uvedením dátumu, evidenčného čísla a čísla spisu), ako aj úradný záznam z 27. októbra 2019 (obsahuje všetky náležitosti týkajúce sa úpravy úradného listu vybavovaného v rámci úradnej korešpondencie medzi útvarmi PZ a ich organizačnými zložkami). K tvrdeniu, že spracovatelia predmetných registratúrnych záznamov sa navyše nevysporiadali s právnym rámcem, na základe ktorého sa mal viesť prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy), súd uviedol, že prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy) boli

zavedené v súvislosti s kontrolou príslušných útvarov pri vstupe Slovenskej republiky do schengenského priestoru, a z toho vyplývajúcej kontrol Slovenskej republiky pri schengenských hodnoteniach pozemnej hranice a forma vedenia prehľadu o absolvovaných školeniach bola dohodnutá ústne na služobných poradách (mal byť vedený v elektronickej podobe).

4. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

II.

5. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

6. Namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

7. Konkrétne namietal, že správny orgán v priebehu administratívneho konania nepreukázal, že takéto školiace preukazy vôbec existovali a nepreukázal dokonca ani právny základ pre ich vznik, existenciu a vedenie. Taktiež nebolo doložené, ktorý právny predpis stanovuje formu ich vedenia, rozsah osobných údajov policajtov alebo rozsah údajov o skutočnostiach, ktoré majú byť evidované. Neexistencia dôkazu o ich existencii zásadne sponchybňuje zákonnosť rozhodnutia. Aktualizácia akéhokoľvek dokumentu alebo evidencie predpokladá jeho existenciu. Ak však správny orgán nepreukázal existenciu týchto preukazov, uloženie povinnosti ich „aktualizovať“ predstavuje nesplniteľnú, respektíve zmätočnú úlohu. Správny orgán nedokázal predložiť ani len jeden dôkaz potvrdzujúci, že školiace preukazy boli v Policajnom zbore zavedené ako povinná evidencia alebo že ich vedenie bolo v právomoci žalobcu. V administratívnom spise sa nenachádzajú žiadne dokumenty (všeobecne záväzné právne predpisy, interné právne predpisy, rozkazy, pokyny, nariadenia, zápisy zo služobných porád, interné nariadenia, rozkazy ani iné pokyny), ktoré by potvrdzovali existenciu školiacich preukazov a ich povinné vedenie alebo aktualizáciu. Žiadna z osôb, ktoré sa vo veci vyjadrili, pričom ani jedna z týchto osôb nebola riadne poučená a vypočutá, v konaní nepotvrdila existenciu týchto školiacich preukazov v čase, keď mala byť údajná aktualizácia vykonaná. Žalovaný v disciplinárnom konaní nepreukázal, že školiace preukazy existovali v období, kedy ich aktualizáciu požadoval. Nebolo dôkazne preukázané, že žalobca bol oboznámený s konkrétnym právnym predpisom, ktorý by mu ukladal povinnosť viesť tzv. školiace preukazy. Žalobca nemohol byť disciplinárne postihovaný za nesplnenie povinnosti, ktorá nebola jasne a záväzne stanovená.

8. Tvrdenie, že evidencia školiacich preukazov bola vedená od roku 2007, nebolo preukázané. Toto tvrdenie vychádzalo výlučne z vyjadrenia C.. V.. V., pričom žalobca opakovane žiadal o predloženie dôkazov na jeho podporu, tie však neboli predložené. Bez relevantných dôkazov nemožno tvrdiť, že vedenie tejto evidencie bolo dlhodobou praxou. Zároveň samotná povaha zadanej úlohy bola zmätočná a nezrozumiteľná, čo dokazoval e-mail vedúcej oddelenia, v ktorom sa uvádzalo, že podobné problémy vznikali na viacerých útvaroch. To potvrdzuje, že zadanie trpelo nejasnosťami, ktoré mohli viesť k jeho nesprávnemu výkladu. V tomto smere tiež žalobca namietal porušenie zásady právnej istoty, keďže žalobca nemal jednoznačne a zrozumiteľne stanovené povinnosti ani spôsob ich plnenia. Správny orgán v konaní pred správnym súdom nepreukázal existenciu školiacich preukazov, pričom správny súd sa s touto podstatnou otázkou reálnej existencie školiacich preukazov absolútne nezaoberal. Žalobcovi nemohla byť uložená povinnosť aktualizovať školiace preukazy, ak tieto v skutočnosti neexistovali. V spisovom materiáli sa nenachádza žiaden dôkaz o tom, že by žalobca obdržal akékoľvek podklady na vedenie či aktualizáciu školiacich preukazov. Výpovede nadriadených žalobcu ani ostatných osôb neposkytujú žiadne dôkazy o tom, že by žalobca dostal jasné a konkrétne pokyny na vytvorenie alebo aktualizáciu neexistujúcich dokumentov. Absencia takýchto pokynov znemožňuje jednoznačné určenie, či žalobca skutočne zanedbal svoje povinnosti, čím sa narušá základná zásada objektivity a spravodlivého posudzovania.

9. Tiež namietal, že nebolo preukázané, že by konanie žalobcu viedlo k akýmkoľvek škodlivým dôsledkom alebo narušeniu činnosti Policajného zboru. Disciplinárne opatrenia by mali odrážať reálny dopad a závažnosť skutkového stavu, ktorého sa týkajú. V tomto prípade ide o situáciu, kde sa nielenže nepreukázala akákoľvek škoda, ale ani nedostatky v systémovej alebo operatívnej funkcii Policajného

zboru. Tvrdenie žalovaného o ohrození schengenského hodnotenia sa nezakladalo na pravde, nakoľko pri schengenskom hodnotení v roku 2013 žalobca prezentoval MZJ PZ pred komisiou a z prezentácie, ktorá bola správne súdu doložená, jednoznačne vyplýva, že školenia, či „školiace preukazy“ neboli predmetom hodnotiacej komisie. Je nepochybné, že všetky školenia policajtov MZJ PZ RHCP Sobrance boli vykonané v príslušných termínoch. Prezenčné listiny, ktoré preškolení policajti po absolvovaní školení vlastnoručne parafovali, s vyznačením dátumu jeho absolvovania predstavujú jediný relevantný a objektívny dôkaz o splnení tejto povinnosti. Predložené dôkazy preto spochybňujú akékoľvek tvrdenia o nesplnení povinností, na ktorých je disciplinárne opatrenie založené. Predloženie tohto dôkazu žalovaný, napriek žiadosti nepredložil.

10. Žalobca ďalej uvádzal, že z e-mailu vedúcej oddelenia vzdelávania z 27. augusta 2019 vyplývalo, že problém s vedením tzv. školiacich preukazov bol identifikovaný na viacerých oddeleniach, čo dokazuje, že nešlo o individuálne pochybenie žalobcu, ale o systémový nedostatok a zmatečnosť a nezrozumiteľnosť zadanej úlohy. V čase doručenia tohto e-mailu však žalobca de facto (od 31. júla 2019) už nevykonával funkciu veliteľa MZJ PZ RHCP G. a teda ani nemal k dispozícii žiadne prostriedky ani možnosti akýmkoľvek spôsobom na predmetnú situáciu reagovať. Zásada rovnakého zaobchádzania vyžaduje, aby v obdobných situáciách boli jednotlivci posudzovaní a sankcionovaní rovnakým spôsobom. Takýto selektívny prístup, pri ktorom sa jeden subjekt sankcionuje a iní nie, hoci sú okolnosti totožné, je neakceptovateľný. Skutočnosť, že úloha „Aktualizovať prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy)“ sa opakovane objavuje v zápisoch z porád s rôznymi termínmi plnenia, dokazuje, že neplnenie tejto úlohy bolo rozšíreným problémom. Sankcionovanie len žalobcu predstavuje porušenie zásady objektivity a nestrannosti. Neplnenie úlohy nie je výlučne dôsledkom konania žalobcu, ale aj ďalších subjektov, ktoré mali povinnosť zodpovedne pristupovať k vedeniu a aktualizácii školiacich preukazov. Správny orgán ukladá sankcie len jednému subjektu, musí jasne preukázať jeho individuálnu zodpovednosť a zároveň vysvetliť, prečo ostatné subjekty, ktoré mali rovnaké povinnosti, neboli disciplinárne riešené.

11. V závere uviedol, že C.. V.. B., ktorý vykonával funkciu veliteľa MZJ PZ RHCP G., nebol oprávnený spracovávať písomnosti s právnymi účinkami, a to vzhľadom k skutočnosti, že jeho ustanovenie do funkcie bolo nezákonné, čo vyplývalo z faktu, že predchádzajúce personálne rozkazy súvisiace s organizačnými zmenami (č. 9/2019 a č. 355/2019) boli rozhodnutiami nadriadených orgánov zrušené pre nezákonnosť. Rovnako bol ako nezákonný zrušený personálny rozkaz, ktorým bol menovaný ustanovený do funkcie. To znamená, že neexistoval právny základ na vykonávanie oprávnení spojených s touto funkciou. Navyše písomnosť, ktorá bola údajne vyhotovená C.. V.. B., vykazuje zásadné nedostatky v procese evidencie, a to, že nebola na MZJ PZ riadne zaevidovaná v čase jej vzniku, neobsahuje dátum vytvorenia, čo spôsobuje pochybnosti o jej autentickosti a zjavne znižuje, respektíve absolútne eliminuje dôveryhodnosť dokumentu ako podkladu pre akékoľvek správne rozhodovanie. Písomnosť C.. V.. B. bola vyhotovená v čase, po odvolaní sa žalobcu proti odvolaniu z funkcie, keď už bolo zrejmé, že personálny rozkaz č. 9/2019 viceprezidenta Policajného zboru bude ako nezákonný zrušený rozhodnutím prezidenta Policajného zboru dňa 25. septembra 2019 a personálny rozkaz č. 355/2019 riaditeľa RHCP G. bol zrušený rozhodnutím ministerky vnútra dňa 26. septembra 2019. Tieto skutočnosti dokazujú, že C.. V.. B. nemal ani faktické, ani právne oprávnenie na vykonávanie úkonov vo funkcii veliteľa MZJ PZ RHCP G.. Dodal, že žalobca bol z funkcie odvolaný de facto dňom 31. júla 2019, od tohto dátumu nedisponoval žiadnym oprávnením vo vzťahu k MZJ PZ RHCP G.. Upriamil tiež pozornosť na fakt, že všetky relevantné písomnosti, evidencie, materiálne a technické prostriedky boli riadne odovzdané zástupcom veliteľa, ktorí nevzniesli žiadne námietky k ich neúplnosti. Rovnako zo strany správneho súdu bolo konštatované, že C.. V.. V. viedol evidenciu školiacich preukazov do roku 2015 a žalobca v prípade dôkladného prebratia agendy, mal mať vedomosť o vedení tejto evidencie v elektronickej podobe v služobnom počítači. Predmetné konštatovanie správneho súdu bolo založené výlučne a len na písomnom stanovisku C.. V.. V., kde ale tento výslovne uviedol, že svoju agendu odovzdal zástupcom veliteľa MZJ PZ RHCP G., a to I.. V.. I. a I.. I.. Y., pričom správny orgán nevyhovел návrhu žalobcu a nevykonal výsluch týchto osôb, k tejto zásadnej skutkovej otázke. Predmetná údajne elektronicke vedená evidencia školiacich preukazov však nebola v rámci disciplinárneho konania založená do administratívneho spisu a v priebehu celého konania žalovaný nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval jej skutočnú existenciu a jej existenciu a vedenie odvodzoval výlučne a len od vyjadrenia C.. V.. V., pričom existenciu vedenia takejto evidencie nepotvrdili žiadne iné osoby.

12. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok správneho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

III.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 19. februára 2025 nestotožniac sa s dôvodmi kasačnej sťažnosti. Navrhol, aby najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

14. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 16. marca 2025 na vedomie.

V.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

16. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13. mája 2020, číslo SPOU-PO-PK-38/2020, ktorým tento podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - disciplinárny rozkaz zo 14. januára 2020, číslo 1, ktorým bolo žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona, ktorého sa žalobca dopustil tým, že ako veliteľ MZJ PZ nesplnil úlohu „Aktualizovať prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy)“, ktorá mu bola uložená na služobnej porade riaditeľa RHCP G., ÚHCP P PZ, konanej dňa 25. januára 2019 s termínom plnenia do 15. marca 2019 a opakovane uloženej na služobnej porade riaditeľa RHCP G., ÚHCP P PZ, konanej dňa 02. apríla 2019, s predĺženým termínom plnenia do 30. apríla 2019, okrem toho, že neaktualizoval prehľad o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (Školiace preukazy) na každého policajta zvlášť, nezabezpečil ani jeho aktualizáciu podriadeným policajtom, čím sa dopustil porušenia základných povinností policajta podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. a svojím konaním tak vedome spôsobil neúplnosť podkladov za oblasť vzdelávania MZJ PZ pred opakovaným schengenským hodnotením Slovenskej republiky, ako aj zvýšenie rizika hodnotenia oblasti vzdelávania v rámci RHCP G., ÚHCP P PZ.

20. Zákon č. 73/1998 Z.z. upravuje štátnu službu profesionálnych vojakov a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenou a skončením služobného pomeru profesionálnych vojakov s tým, že na právne vzťahy profesionálnych vojakov pri výkone štátnej služby sa vzťahuje Zákonník práce, ak to ustanovuje tento zákon (§ 1 ods. 1,2).

21. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z., služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

22. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný
a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

23. Podľa § 49 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., nadriadený je povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov.

24. Podľa § 50 zákona č. 73/1998 Z.z., nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

26. Podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., disciplinárnym opatrením je písomné pokarhanie.

27. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

28. Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

29. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

30. Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

31. Podľa § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy.

32. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

33. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoty, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo dorúčením. (...)

34. Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

35. Najvyšší správny súd mal z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis žalovaného, preukázané, že

- žalobca bol v čase spáchania skutku bližšie opísaného v bode 1 tohto rozsudku veliteľom MZJ PZ Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície G. úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru,
- v čase vydania prvostupňového správneho rozhodnutia žalobca už zastával funkciu zástupcu riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru U. Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície G. úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru,
- C.. V.. B. - veliteľ MZJ PZ (ustanovený do funkcie 15. augusta 2019) vykonal kontrolu splnenia úlohy uloženej na služobných poradách v dňoch 25. januára 2019 a 02. apríla 2019, pri ktorej zistil, že evidencia školiacich preukazov za obdobie rokov 2016 až 2019 sa na jednotlivých policajtov na MZJ PZ vôbec nevedla,
- dňa 16. septembra 2019 o tejto skutočnosti C.. V.. B. informoval riaditeľa riaditeľstva,
- následne prvostupňový správny orgán listom zo 17. septembra 2019 začal voči žalobcovi disciplinárne konanie a súčasne žalobcu vyzval na vyjadrenie sa k veci,
- k začatiu disciplinárneho konania sa žalobca vyjadril listom z 02. októbra 2019 [primárne namietal, že C.. V.. B. nebol veliteľom MZJ PZ, z ktorého dôvodu nemohol vykonať kontrolu úlohy uloženej riaditeľom riaditeľstva, nebolo zrejmé, kedy C.. V.. B. vykonal príslušnú kontrolu, od 15. novembra 2012 do 31. júla 2019 bola evidencia každého školenia v pôsobnosti MZJ PZ riadne spracovaná a vedená, evidencia spracovaná a vedená podľa príslušných právnych predpisov bola zo strany žalobcu riadne preverená a skontrolovaná; dodal, že na služobnej porade uložená úloha nebola splnená aj inými subjektmi]
- prvostupňový správny orgán listom z 21. októbra 2019 vyzval žalobcu, aby predložil evidenciu prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (školiacich preukazov) v akejkoľvek forme, respektíve o uvedenie osoby, ktorá bola preukázateľne poverená vedením prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (školiacich preukazov) a jeho aktualizáciu,
- žalobca listom z 25. októbra 2019 uviedol, že bol dňom 31. júla 2019 odvolaný z funkcie veliteľa MZJ PZ a dňa 12. augusta 2019 odovzdal celú agendu nástupcovi C.. V.. B.,
- žalobca dňa 13. decembra 2019 nahliadol do spisového materiálu a následne dňa 19. decembra 2019 sa vyjadril k veci zdôrazňujúc výhrady primárne k úradnému záznamu spísanému C.. V.. B., k Zápisu zo služobnej porady konanej dňa 25. januára 2019, ktorú žalobca neabsolvoval celú, rovnako namietal opodstatnenosť žiadosti o predloženie podkladov z 21. októbra 2019, keďže už ako zástupca riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru U. už nemohol disponovať akýmkoľvek písomnosťami týkajúcimi sa MZJ PZ, namietal tiež vyjadrenia npor. W. žiadosť adresovanú C.. V.. V., úradný záznam spracovaný I.. G., taktiež zo zadanej úlohy nevyplývala povinnosť retroaktívne, t.j. aj za roky 2013-2019 vytvárať individuálne evidencie, úlohu pochopil tak, že osobne skontroloval evidenciu a úplnosť všetkých prezenčných listín z preškolení, mal za to, že počas výkonu funkcie veliteľa MZJ PZ bola jediná forma vedenia evidencie prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ,
- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím - disciplinárnym rozkazom zo 14. januára 2020, číslo 1 žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložil disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona bližšie špecifikované v bode 1 tohto rozsudku,
- na odvolanie žalobcu žalovaný tu preskúmaným rozhodnutím z 13. mája 2020 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie - disciplinárny rozkaz zo 14. januára 2020.

36. Najvyšší správny súd po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od argumentov a relevantných právnych záverov uvádzaných správnym súdom vo veci samej, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

37. Najvyšší správny súd v úvode poukazuje na to, že voči žalobcovi bola vyvodená disciplinárna zodpovednosť za zavinené porušenie povinností majúce znaky disciplinárneho previnenia. Disciplinárnu zodpovednosť možno definovať ako sankčný vzťah, ktorý vzniká v prípade zavineného porušenia služobnej povinnosti a ktorý sa realizuje ukladaním disciplinárnych opatrení a iných sankcií. Disciplinárna zodpovednosť je typická pre služobný pomer príslušníkov Policajného zboru a je výrazom verejnoprávnej povahy štátnej služby v dôsledku uplatňovania administratívnej metódy právnej regulácie. Pre uplatňovanie disciplinárnej zodpovednosti je typické, že subjekt, ktorý porušil služobnú disciplínu, je vo vzťahu podriadenosti voči tomu, kto disciplinárnu zodpovednosť uplatňuje, a to dovtedy, kým subordinačný vzťah trvá. Povaha disciplinárnej zodpovednosti policajtov v štátnej službe plne

korešponduje s verejnoprávnym charakterom služobného pomeru. Uplatňovanie inštitútu disciplinárnej zodpovednosti súvisí bezprostredne s dodržiavaním služobnej disciplíny podľa dodržiavania všetkých služobných povinností vyplývajúcich policajtovi zo služobného pomeru (MEZEI, J., ŠIMONOVÁ, J., NOCIAR, J., DINIČ, J., FUFAL, I. Štátna služba a služobný pomer príslušníkov Policajného zboru. Bratislava : Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018, 278 s., ISBN 978-80-8168-981-9). V tu prejednávanvej veci sa mal žalobca dopustiť skutku spočívajúcom v tom, že nesplnil úlohu „Aktualizovať prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy)“, ktorá mu bola uložená na služobnej porade riaditeľa RHCP G. ÚHCP P PZ, konanej dňa 25. januára 2019 s termínom plnenia do 15. marca 2019 a opakovane uloženej na služobnej porade riaditeľa RHCP G., ÚHCP P PZ, konanej dňa 02. apríla 2019, s predĺženým termínom plnenia do 30. apríla 2019, okrem toho, že neaktualizoval prehľad o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (Školiace preukazy) na každého policajta zvlášť, nezabezpečil ani jeho aktualizáciu podriadeným policajtom. Týmto svojím konaním sa mal potom dopustiť porušenia základných povinností policajta podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. a svojím konaním tak vedome spôsobiť neúplnosť podkladov za oblasť vzdelávania MZJ PZ pred opakovaným schengenským hodnotením Slovenskej republiky, ako aj zvýšenie rizika hodnotenia oblasti vzdelávania v rámci RHCP G., ÚHCP P PZ. Za uvedené disciplinárne previnenie bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v písomnom pokarhaní (§ 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z.).

38. Žalobca v kasačnej sťažnosti v prvom rade namietal samotnú existenciu príslušných školiacich preukazov a tiež, že nebolo doložené, ktorý právny predpis stanovoval formu ich vedenia, rozsah osobných údajov policajtov alebo rozsah údajov o skutočnostiach, ktoré majú byť evidované. Ďalej v tomto zmysle namietal, že v administratívnom spise sa nenachádzali žiadne dokumenty (všeobecne záväzné právne predpisy, interné právne predpisy, rozkazy, pokyny, nariadenia, zápisy zo služobných porád, interné nariadenia, rozkazy ani iné pokyny), ktoré by potvrdzovali existenciu školiacich preukazov a ich povinné vedenie alebo aktualizáciu. Žiadna z osôb, ktoré sa vo veci vyjadrili, nebola riadne poučená a vypočutá, v konaní nepotvrdila existenciu týchto školiacich preukazov v čase, keď mala byť údajná aktualizácia vykonaná. V tomto smere najvyšší správny súd uvádza, že podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených. Z uvedeného je zrejmé, že porušenie služobnej disciplíny nemusí spočívať len v porušení povinnosti plynúcej výlučne z ústavy, ústavných zákonov, zákonov, ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov a služobnej prisahy, ale tiež z porušenia rôznych rozkazov, nariadení, príkazov a pokynov daných policajtovi zo strany nadriadených. Zároveň z uvedeného ustanovenia, ani z iných ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. nevyplýva explicitne a striktné stanovená písomná forma uloženej povinnosti, či už vo forme rozkazu, nariadenia, príkazu a pokynu. To znamená, že takéto rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny môžu mať formu aj ústnu. Odhliadnuc od toho, z obsahu administratívneho spisu a tiež z príslušných podaní je zrejmé, že úloha spočívajúca v aktualizácii prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy) bola uložená na služobnej porade konanej dňa 25. januára 2019 v rámci bodu 3 „Stanovenie úloh na nasledujúce obdobie“ (zápis zo služobnej porady z 29. januára 2019 evidovaný pod číslom PPZ-HCP-SO3-2019/006167-004) so stanoveným termínom jej splnenia do 15. marca 2019 a tiež na služobnej porade konanej dňa 02. apríla 2019 v rámci bodu 4 „Stanovenie úloh na nasledujúce obdobie“ (zápis zo služobnej porady z 05. apríla 2019 evidovaný pod číslom PPZ-HCP-SO3-2019/006167-007) so stanoveným termínom jej splnenia do 30. apríla 2019. Na oboch poradách bola táto úloha určená (okrem iných subjektov) aj veliteľovi MZJ PZ (teda v tom čase žalobcovi) s tým, že žalobca sa oboch služobných porád zúčastnil, čo potvrdzuje jeho podpis na príslušných prezenčných listinách. Rovnako oboznámenie žalobcu so zápsmi z porád bolo nespochybniteľne preukázané aj prostredníctvom elektronického systému žalobcu, ktorý zaznamenal presný čas oboznámenia sa žalobcu s internými registratúrnymi záznamami. Vo vzťahu k samotnej existencii školiacich preukazov možno odkázať na elektronickú správu (e-mail) od mjr. G. z 27. augusta 2019, v ktorom sa táto zaoberala práve školiacimi preukazmi a ich nedostatkami ohľadom nedostatočného zaznamenávania niektorých vzdelávacích aktivít. Zároveň dodala, že za účelom kontroly a doplnenia jednotlivých vzdelávacích aktivít zaslala v prílohe sumár školení za roky 2016-2019. I. G. existenciu a tiež vedenie školiacich preukazov potvrdila aj v úradnom zázname doručenom prvostupňovému správne mu orgánu dňa 15. novembra 2019, v ktorom (okrem iného) uviedla, že v rámci prípravy na schengenské hodnotenie, ktoré sa malo konať v mesiaci november 2019 si prešla základné útvary v pôsobnosti RHCP G. ohľadom problematiky vzdelávania, išlo o preškolenie celého systému vzdelávania riaditeľstva a jednotlivých oddelení. Predmetom kontroly bolo

aj to, či jednotlivé útvary riaditeľstva vedú školiace preukazy na policajtov, tak ako majú. Tiež doplnila, že problematika vzdelávania bola stále hodnotená na schengenských hodnoteniach ako v roku 2007, tak aj v roku 2013, preto jej bola zo strany riaditeľstva venovaná zvýšená pozornosť. Školiace preukazy vytvorené a vedené boli. Vedenie uvedenej evidencie potvrdila tiež T. W. vo vyjadrení z 27. októbra 2019, keď uviedla, že v období pred prvým opakovaným schengenským hodnotením viedol prehľad o absolvovaných školeniach na jednotlivých policajtov MZJ PZ bývalý zástupca C.. V.. V. elektronicky. C.. V.. V. v liste zo 16. novembra 2019 uviedol, že v čase, ako zástupca MZJ PZ viedol evidenciu školení (prehľad o absolvovaných školeniach policajtov) elektronicky v excelovskej tabuľke, ktorú si na daný účel vypracoval. Z uvedeného je zrejmé, že školiace preukazy (teda prehľady školení, ktoré každý jednotlivý policajt absolvoval) a s tým súvisiaca činnosť v podobe ich aktualizácie nebolo novum zavedené po prvýkrát na služobnej porade konanej dňa 25. januára 2019. Navyše, v prípade akýchkoľvek pochybností mal žalobca možnosť požiadať o výklad znenia služobnej úlohy, čo však preukázateľne neučinil, hoci na danej služobnej porade bol prítomný (a rovnako tak na ďalšej služobnej porade konanej dňa 02. apríla 2019, na ktorej tiež jedným z bodov bola aktualizácia prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy). Žalobca ako vedúci funkcionár bol, respektíve mal byť s touto agendou a s ňou súvisiacimi dôsledkami oboznámený. V prípade zmeny vo funkcii podriadeného, ktorý bol poverený vedením agendy, bol žalobca zodpovedný za jej riadne odovzdanie a prevzatie, a určenie zodpovednej osoby za jej vedenie. Možno len doplniť, že prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy) boli zavedené v súvislosti s kontrolou príslušných útvarov pri vstupe Slovenskej republiky do schengenského priestoru, a z toho vyplývajúcich kontrol Slovenskej republiky pri schengenských hodnoteniach pozemnej hranice a forma vedenia prehľadu o absolvovaných školeniach bola dohodnutá ústne na služobných poradách. Školiaci preukaz mal byť vedený v elektronickej podobe, ktorú skutočnosť potvrdil už spomínaný C.. V.. V. v liste zo 16. novembra 2019. S ohľadom na uvedené bolo tiež nadbytočné, aby služobný orgán pristúpil k žalobcom navrhovanému výsluchu I.. V.. I. a I.. I.. Y., keď mal z iných do konania riadne zabezpečených podkladov dostatočne a nesporne preukázané, že prehľady o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy) sa vyhotovovali.

39. Žalobca ďalej namietal, že C.. V.. B., ktorý vykonával funkciu veliteľa MZJ PZ RHCP G., nebol oprávnený spracovávať písomnosti s právnymi účinkami, a to vzhľadom na skutočnosť, že jeho ustanovenie do funkcie bolo nezákonné, čo vyplývalo z faktu, že predchádzajúce personálne rozkazy súvisiace s organizačnými zmenami a dotýkajúcimi sa samotného žalobcu (č. 9/2019 a č. 355/2019) boli rozhodnutiami nadriadených orgánov zrušené pre nezákonnosť. Najvyšší správny súd v kontexte na tento žalobcom uvádzaný dôvod uvádza, že žalobca bol personálnym rozkazom č. 9 prevedený s účinnosťou od 01. augusta 2019 na nové služobné miesto; zároveň bol dňom 31. júla 2019 odvolaný z doterajšej funkcie (veliteľ MZJ PZ Policajného zboru Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície G. úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru). Zároveň bol personálnym rozkazom č. 355 s účinnosťou od 01. augusta 2019 ustanovený do funkcie zástupcu riaditeľa Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru U. Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície G. úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru. Tiež bolo preukázané, že C.. V.. B. bol personálnym rozkazom č. 370/2019 s účinnosťou od 15. augusta 2019 ustanovený do funkcie veliteľa MZJ PZ (teda nahradil vo funkcii žalobcu). Táto skutočnosť nebola rozporovaná, rovnako nebolo preukázané, že by bol tento personálny rozkaz zrušený, a teda je potrebné vychádzať z toho predpokladu, že C.. V.. B. bol do uvedenej funkcie riadne ustanovený. Podľa názoru najvyššieho správneho súdu neobstojí tiež poukaz žalobcu na fakt, že dňa 27. septembra 2019 mu boli doručené dve rozhodnutia nadriadených orgánov, ktoré ako nezákonné zrušili oba už vyššie spomenuté personálne rozkazy č. 9 a č. 355, keďže tieto rozhodnutia boli vydané najskôr 25. septembra 2019, čím je preukázané, že C.. V.. B. v čase preverenia splnenia úlohy týkajúcej sa aktualizácie prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov (počnúc od 27. augusta 2019, kedy sa mohol najskôr oboznámiť s elektronickej správou - e-mailom od I.. G.) a rovnako tak v čase spracovania úradného záznamu doručeného prvostupňovému správneho orgánu dňa 16. septembra 2019) bol oprávnenou osobou vykonať kontrolnú činnosť na MZJ PZ. Zrušením personálneho rozkazu o prevedení žalobcu a ustanovení do novej funkcie nedošlo automaticky k obnoveniu pôvodného zaradenia žalobcu, keďže v rozhodnej dobe už bolo predmetné služobné miesto obsadené C.. V.. B., na základe právoplatného personálneho rozkazu. Podporne a analogicky možno poukázať na § 196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého, ak po rozhodnutí o neplatnom skončení služobného pomeru nie je možné policajta zaradiť do pôvodnej funkcie, ustanoví sa do funkcie podľa § 33; to neplatí, ak nie sú splnené podmienky podľa § 14 ods. 5.

40. Námietku žalobcu, že prehľad o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ na základe výzvy riaditeľa RHCP G. ktorá mu bola doručená dňa 24. októbra 2019 nepredložil z dôvodu, že riaditeľ si musel byť vedomý skutočnosti, že v prípade držby požadovaných informácií by porušil právne predpisy, najvyšší správny súd podobne ako správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keď z príslušnej žiadosti riaditeľa vyplývala možnosť žalobcu buď predložiť požadovanú evidenciu alebo označiť osobu, ktorá bola poverená vedením a aktualizáciou prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov MZJ PZ (školiacich preukazov, čo však žalobca preukázateľne neurobil. Mal možnosť preukázať splnenie úlohy aj prostredníctvom, respektíve v súčinnosti s jeho nástupcom C.. V.. B., prípadne mohol požiadať o sprístupnenie potrebných podkladov nachádzajúcich sa v služobnom počítači C.. V.. B.. Rovnako ako nedôvodnú najvyšší správny súd vyhodnotil námietku žalobcu, že v čase doručenia e-mailu I.. G. z 27. augusta 2019 žalobca de facto (od 31. júla 2019) už nevykonával funkciu veliteľa MZJ PZ RHCP G., a teda ani nemal k dispozícii žiadne prostriedky ani možnosti akýmkoľvek spôsobom na predmetnú situáciu reagovať, keď bolo nesporné preukázané, že úloha týkajúca sa aktualizácie prehľadu o absolvovaných školeniach policajtov MZJ (školiace preukazy) bola uložená na služobnej porade konanej dňa 25. januára 2019 v rámci bodu 3 „Stanovenie úloh na nasledujúce obdobie“ (zápis zo služobnej porady z 29. januára 2019 evidovaný pod číslom PPZ-HCP-SO3-2019/006167-004) so stanoveným termínom plnenia do 15. marca 2019 a tiež na služobnej porade konanej dňa 02. apríla 2019 v rámci bodu 4 „Stanovenie úloh na nasledujúce obdobie“ (zápis zo služobnej porady z 05. apríla 2019 evidovaný pod číslom PPZ-HCP-SO3-2019/006167-007) so stanoveným termínom plnenia do 30. apríla 2019. Na oboch poradách bola táto úloha určená (okrem iných subjektov) aj veliteľovi MZJ PZ (teda v tom čase žalobcovi) s tým, že žalobca sa oboch služobných porád zúčastnil, čo potvrdzuje jeho podpis na príslušných prezenčných listinách.

41. Žalobca tiež namietal, že nebolo preukázané, že by jeho konanie viedlo k akýmkoľvek škodlivým dôsledkom alebo narušeniu činnosti Policajného zboru s tým, že pri schengenskom hodnotení v roku 2013 žalobca prezentoval MZJ PZ pred komisiou a z prezentácie, ktorá bola správne súdu doložená, jednoznačne vyplýva, že školenia, či „školiace preukazy“ neboli predmetom hodnotiacej komisie. V tomto smere najvyšší správny súd (odhliadnuc od toho, že túto námietku žalobca neuplatnil v správnej žalobe) uvádza, že už riaditeľ riaditeľstva na operatívnej porade konanej dňa 11. septembra 2019 upozornil na to, že časťou schengenského hodnotenia malo byť aj vzdelávanie, ktoré mala odprezentovať vedúca oddelenia vzdelávania riaditeľstva s tým, že opäť upozornil na nevyhnutnosť záznamu o vykonanom školení na každého policajta riaditeľstva. Fakt, že žalobca v minulosti na schengenskom hodnotení prezentoval MZJ PZ pred komisiou a z prezentácie nevyplývalo, že by boli školenia, či „školiace preukazy“ predmetom hodnotiacej komisie, neznamená, že nemohli byť predmetom hodnotenia na nadchádzajúcom schengenskom hodnotení. Zároveň podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený. V tomto prípade bola zo strany nadriadeného žalobcovi (a iným subjektom) uložená jasná úloha, ktorú žalobca preukázateľne nesplnil (táto skutočnosť bola potvrdená aj C.. R. a T.. W. v zmysle ich vyhotovených úradných záznamov tvoriacich prílohu úradného záznamu C.. B. zo 16. septembra 2019 a založených do administratívneho spisu). V súvislosti s konštatovaním žalobcu, že nebolo preukázané, že by konanie žalobcu viedlo k akýmkoľvek škodlivým dôsledkom alebo narušeniu činnosti Policajného zboru, najvyšší správny súd odkazuje na § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností. Žalobcovi bola uložená najmenej prísna sankcia - písomné pokarhanie, pričom nie je vylúčené, že ak by týmto konaním došlo k škodlivému následku, služobný orgán by sa uchýlil k uloženiu prísnejšej sankcie.

42. K žalobcom uvádzanej skutočnosti, že zo strany služobného orgánu bol len on výlučne sankcionovaný, pričom neplnenie úlohy nebolo dôsledkom konania len žalobcu, ale aj ďalších subjektov, ktoré mali povinnosť zodpovedne pristupovať k vedeniu a aktualizácii školiacich preukazov, čím malo dôjsť k porušeniu zásady objektivity, nestrannosti a tiež zásady rovnakého zaobchádzania, najvyšší správny súd uvádza, že v tomto smere žalobca už bližšie nešpecifikoval, ktorý iný subjekt nadriadeným uloženú úlohu nesplnil a tiež, že by takýto subjekt bol v porovnateľnej situácii ako žalobca. V tomto smere žalovaný jasne uviedol, že upozorňujúci e-mail z 27. augusta 2019, v ktorom I.. G. poukazovala na neúplnosť školiacich preukazov (absentovali v nich niektoré vzdelávacie aktivity) bol síce doručovaný okrem žalobcu aj iným subjektom, avšak žalobca bol jediný, ktorý na príslušných

služobných poradách nadriadeným opakovane uloženú úlohu nesplnil vôbec. Žalobca toto tvrdenie žalovaného nijak nevyvrátil.

43. Vo vzťahu k otázke (ne)preskúmateľnosti rozsudku správneho súdu možno uzavrieť, že Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že sudy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že správny súd konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci dajúc zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva reflektoval na žalobcom vznesené tvrdenia, na prerokovaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, presvedčivo a náležite odôvodnil. Rovnako z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejмый skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal so zásadnými návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní. Obe napadnuté rozhodnutia aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých pristúpili k vydaniu rozhodnutia o tom, že sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia spočívajúceho v (zavinenom) porušení povinností policajta plynúcich mu z § 48 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona č. 73/1998 Z.z. a konkrétne založenom na tom, že žalobca nesplnil nadriadeným uloženú úlohu aktualizovať prehľad o absolvovaných školeniach policajtov (školiace preukazy).

44. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok správneho súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

45. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

46. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.